

Uzasadnienie opinii dla Rady Wydziału Filologiczno-Historycznego AJD w Częstochowie w sprawie odmowy nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia dr Witoldowi Marconiowi

1. Życiorys naukowy Habilitanta

Dr Witold Marcoń jest absolwentem Instytutu Historii Uniwersytetu Śląskiego. W 1986 r. uzyskał dyplom magisterski na podstawie pracy „Instytut Śląski 1934–1939” przygotowanej pod kierunkiem prof. Marii W. Wanatowicz. W 2003 r. na Uniwersytecie Śląskim, pod kierunkiem prof. Marii W. Wanatowicz obronił pracę doktorską „Rola ustawodawstwa ogólnopolskiego w procesie unifikacji województwa śląskiego z Drugą Rzeczpospolitą w latach 1922–1939” (recenzenci: prof. dr hab. Michał Lis, dr hab. Anna Glimos-Nadgórska), uzyskując stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii. Od 1 października 2004 r. pracuje na stanowisku adiunkta w Instytucie Historii Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie.

2. Udział w projektach międzynarodowych i konferencjach, efekty współpracy międzynarodowej

Habilitant czynnie uczestniczył w 17 konferencjach naukowych, w tym 7 międzynarodowych zorganizowanych jednak na terenie kraju. Z autoreferatu oraz dołączonej do wniosku habilitacyjnego dokumentacji nie wynika by brał udział w realizacji międzynarodowych projektów naukowych lub jakiegokolwiek innej współpracy na polu naukowym.

3. Ocena najważniejszych osiągnięć naukowych stanowiących wkład Habilitanta do rozwoju dyscypliny

Dorobek naukowy dr. Witolda Marconia po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie historia obejmuje wyłącznie jeden obszar badawczy tj. dzieje śląskiej autonomii, eksploatowany w ujęciu prawno-instytucjonalnym (funkcjonowanie autonomii śląskiej) oraz biografistycznym (biogramy śląskich posłów i działaczy politycznych). Osiągnięcia na tym polu stanowią rzeczywisty wkład Habilitanta w rozwój dyscypliny, choć zarazem podkreślić należy, iż dorobek ten cechują liczne powtórzenia o znamionach autoplgiatu.

4. Dane bibliometryczne

Dorobek naukowy Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie historia obejmuje 57 publikacji, w tym: 9 publikacji zwartych, spośród których jednak tylko 4 spełniają kryteria monografii naukowej, jedna jest opublikowaną pracą doktorską, a druga magisterską, 5 artykułów w pracach zbiorowych, 11 artykułów w czasopiśmie naukowych z listy MNiSzW (lista B), 2 artykuły naukowe w czasopiśmie z listy „C” MNiSzW, 1 artykuł w zagranicznym czasopiśmie naukowym, 15 artykułów w

czasopismach spoza listy MNiSzW, 2 hasła (biogramy) encyklopedyczne oraz 12 artykułów popularnonaukowych. Dwa artykuły naukowe indeksowane są w bazie Web of Science i na liście ERIH.

5. Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne

Habilitant prowadził zajęcia z zakresu dydaktyki nauczania historii (w szkole podstawowej, gimnazjach, w szkołach ponadgimnazjalnych), konwersatoria specjalizacyjne (tematyka autonomii śląskiej), ćwiczenia i wykłady z Wiedzy o społeczeństwie, ćwiczenia z Edukacji regionalnej. Wchodził w skład zespołu przygotowującego międzynarodową konferencję naukową „Z dziejów emigracji polskiej XVIII–XX wieku”, zorganizowanego przez Instytut Historii AJD w Częstochowie we współpracy z Muzeum Polskim w Rapperswilu.

6. Odniesienia do recenzji

Recenzenci zwrócili uwagę na jednorodny, monotematyczny dorobek naukowy Habilitanta, obejmujący wyłącznie jeden obszar badawczy – dzieje autonomii śląskiej. Podkreślili zarazem, iż pomimo pewnych walorów merytorycznych, cechuje się on licznymi powtórzeniami noszącymi znamiona autoplagiatu. Odnosząc się do wskazanej we wniosku habilitacyjnym jako podstawowe osiągnięcie naukowe monografii „Włodzimierz Dąbrowski 1892–1942. Biografia polityczna”, odnotowując pewne walory poznawcze, wskazali jednak na liczne błędy merytoryczne, metodologiczne i stylistyczne oraz jej słabą podstawę źródłową. W efekcie dwie z trzech recenzji kończą się konkluzją, iż Habilitant nie osiągnął jeszcze wymaganej dojrzałości naukowej i warsztatowej, a trzecia, iż jedynie zasadniczo spełnia ustawowe kryterium znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej oraz istotnej aktywności naukowej.

7. Odniesienia do przebiegu dyskusji na posiedzeniu Komisji habilitacyjnej

Recenzenci podtrzymali swoje opinie zawarte w złożonych recenzjach.

W trakcie dyskusji członkowie komisji zwrócili uwagę na istotne mankamenty autoreferatu, w którym zamiast scharakteryzowania własnej działalności naukowej (obszary badawcze, aktywność naukowa, najważniejsze osiągnięcia itp.) znalazła się swoista synteza zagadnienia autonomii śląskiej. Dorobek naukowy Habilitanta uznany został za zdecydowanie zbyt jednorodny, i monotematyczny, oscylujący wyłącznie wokół problematyki autonomii śląskiej, pozbawiony znaczących publikacji dokumentujących inne obszary badawcze. Zwrócono również uwagę na fakt, iż charakteryzuje się on licznymi powtórzeniami noszącymi znamiona autoplagiatu, choć pewną jego część – tzn. przede wszystkim opublikowaną pracę doktorską oraz kilka publikacji z zakresu biografistyki uznano za wartościowe, stanowiące pewien wkład w rozwój dyscypliny naukowej. Zarazem jednak podkreślono wybitnie odtwórczy charakter pisarstwa Habilitanta pozbawionego cech interdyscyplinarnych i komparatystycznych, sprowadzającego się niemal wyłącznie do odtwarzania źródeł, bez ich analizowania, czy

konfrontowania. Odnosząc się do wskazanej we wniosku habilitacyjnym jako podstawowe osiągnięcie naukowe monografii „Włodzimierz Dąbrowski 1892–1942. Biografia polityczna”, odnotowując pewne walory poznawcze, wskazano jednak na liczne błędy merytoryczne, metodologiczne i stylistyczne oraz słabą podstawę źródłową.

W związku z powyższym uznano, iż zarówno dorobek, jak i osiągnięcia naukowe Habilitanta nie spełniają ustawowego kryterium znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej, opowiadając się w głosowaniu jawnym za odmową nadania dr. Witoldowi Marconiowi stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia.

Częstochowa, 20 maja 2014 r.

Przewodniczący Komisji

prof. dr h.c. Tomasz Schramm